

واقعیت چیز دیگری است...

اشاره:

مهندس حریری از انتخاب و فعالیت در صنعت نساجی رضایت کامل دارد و عنوان می‌دارد: اگرچه طی سال‌های اخیر صنعت نساجی مورد هجوم تبلیغات منفی و سیاه‌نمایی‌های گسترده برخی قرار گرفته است اما واقعیت چیز دیگری است... صنایع نساجی در دنیا به‌عنوان یک صنعت استراتژیک محسوب می‌شود و همیشه تعیین‌کننده است حتی در گذشته نزدیک بسیاری از حکومت‌ها در کنار صنعت نساجی به وجود می‌آمدند و با صنعت نساجی هم از بین می‌روند. این صنعت، بالاترین درصد اشتغال‌زایی یک کشور را در اختیار دارد و زنجیره گسترده‌ای از مشاغل مختلف را کنار یکدیگر تشکیل می‌دهد.

وی اذعان داشت: در سال‌های دور تأسیس وزارتخانه نساجی در کشور مطرح بود که این امر به تنهایی بیانگر اهمیت و ارزش فوق‌العاده صنعت نساجی است که در قالب یک وزارتخانه به فعالیت خود ادامه دهد. صنعت نساجی، قادر است محصول ۶ هزار تومانی را به یک کالای ۲۰۰ هزار تومانی تبدیل کند و به این ترتیب ارزش افزوده بالایی برای سطوح مختلف جامعه و از جمله تولیدکنندگان به وجود آورد. کدام صنعت را سراغ دارید که چنین توانمندی داشته باشد؟

بیوگرافی و سوابق تحصیلاتی و شغلی....

متولد سال ۱۳۳۶ در استان اردبیل و فارغ‌التحصیل رشته مهندسی نساجی دانشگاه صنعتی امیرکبیر هشتم و تحصیلات خود را در مقطع کارشناسی ارشد مهندسی مالی دانشکده مهندسی صنایع دانشگاه فوق به اتمام رسانده‌ام. پدرم پارچه فروش بودند و از دوران کودکی با صنعت نساجی آشنا شدم و به همین دلیل تحصیل و اشتغال در این رشته را انتخاب کردم. فکر می‌کنم رشته نساجی بهترین رشته مهندسی محسوب می‌شود برخلاف تفکرات و دیدگاه‌های رایج در جامعه که نگرش چندان مثبتی به این رشته صنعتی در کشور ندارند.

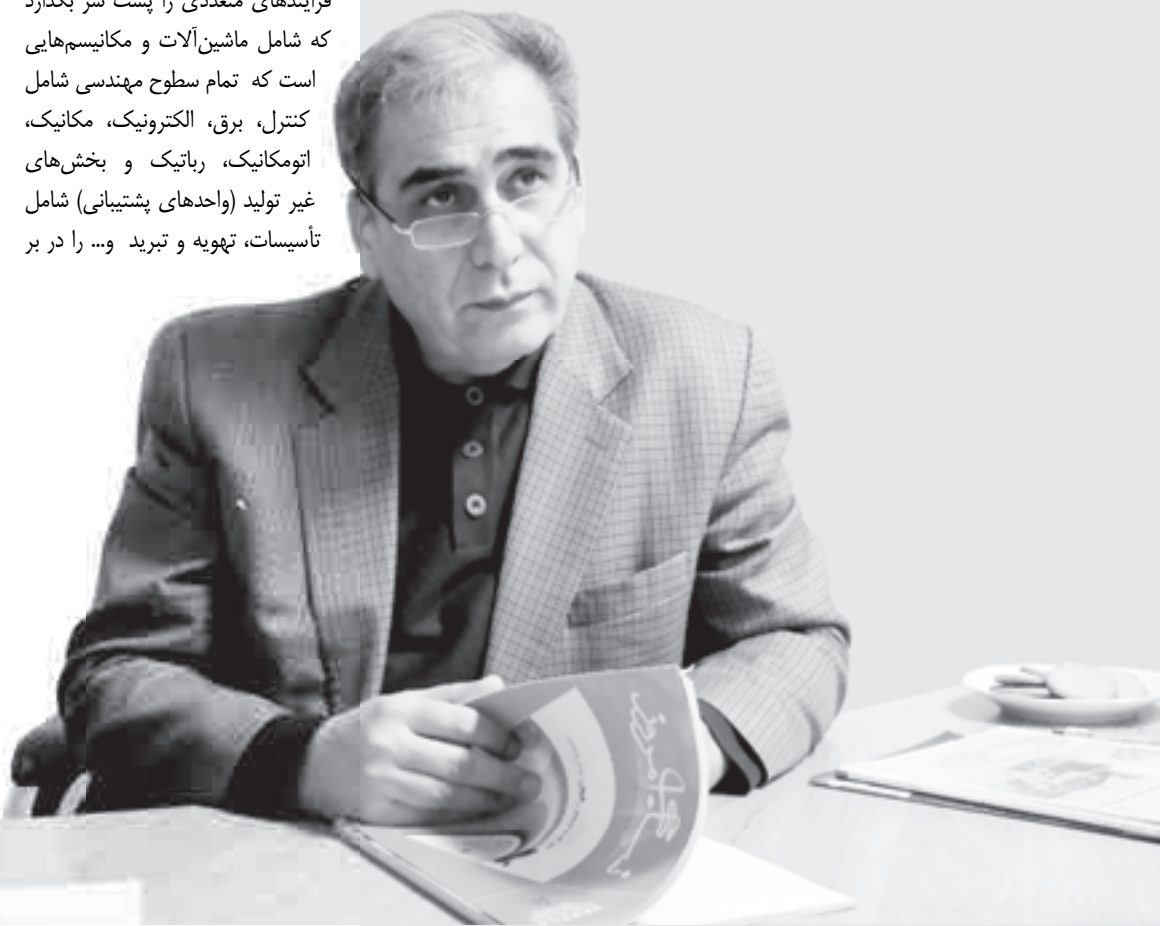
صنایع نساجی، ارتباط تنگاتنگی با تمام رشته‌های فنی و مهندسی دارد و صرفاً به نخ، رنگ و پارچه محدود نمی‌شود زیرا برای تولید نخ و پارچه حتماً باید فرایندهای متعددی را پشت سر بگذارد که شامل ماشین‌آلات و مکانیسم‌هایی است که تمام سطوح مهندسی شامل کنترل، برق، الکترونیک، مکانیک، اتومکانیک، رباتیک و بخش‌های غیر تولید (واحدهای پشتیبانی) شامل تأسیسات، تهویه و تبرید و... را در بر

می‌گیرد.

فعالیت در صنعت نساجی را از کدام واحدها شروع کردید و چه زمانی به دیباریس رسیدید؟

پس از فارغ‌التحصیلی از دانشگاه، فعالیت حرفه‌ای خود را در «شرکت نخ البرز» آغاز کردم و طی این سال‌ها عمدتاً در بخش خصوصی مشغول کار بودم. شرکت دیباریس توسط تعدادی از دوستان راه‌اندازی شده بود و به‌عنوان مدیرعامل این شرکت انتخاب شدم. از حضور و فعالیت در صنعت نساجی بسیار خرسند هستم اگرچه طی سال‌های اخیر صنعت نساجی مورد هجوم تبلیغات منفی و سیاه‌نمایی‌های گسترده برخی قرار گرفته است اما واقعیت چیز دیگری است... صنایع نساجی در دنیا به‌عنوان یک صنعت استراتژیک محسوب می‌شود و همیشه تعیین‌کننده است حتی در گذشته نزدیک بسیاری از حکومت‌ها در کنار صنعت نساجی به وجود می‌آمدند و با صنعت نساجی هم از بین می‌رفتند. این صنعت، بالاترین درصد اشتغال‌زایی یک کشور را در اختیار دارد و زنجیره گسترده‌ای از مشاغل مختلف را کنار یکدیگر تشکیل می‌دهد.

پیش از انقلاب، در اغلب واحدهای نساجی بخش‌های مختلف این صنعت اعم از ریسندگی، بافندگی، چاپ، تکمیل و... به صورت یکپارچه فعال بودند و کارخانه‌هایی مانند جهان چیت کرج، بافکار، شهناز و... توسط بخش خصوصی اداره می‌شد اما پس از وقوع انقلاب اسلامی، این واحدها در اختیار دولت قرار گرفت. متأسفانه دولت نتوانست در زمینه مدیریت واحدهای نساجی به موقع تصمیم‌گیری نماید و فرصت‌های ارزشمند رشد و توسعه این صنعت از بین

دولت جدید و شخص
آقای دکتر روحانی،
امیدهای بسیاری
در صنعتگران و
تولیدکنندگان کشور زنده
کرده است. به اعتقاد
من حفظ تمامیت ارضی
کشور نکته بسیار مهمی
است که ایشان تأکید
فراوانی بر آن دارد.

رفت. برای مثال تصمیم‌گیری در مورد خرید یک ماشین چاپ (عرض ۳ متر) یک سال به طول می‌انجامد!! ضمن این‌که مدیران دولتی به سرعت تغییر می‌کردند و بار دیگر تصمیم‌گیری برای خرید تکنولوژی و ماشین‌آلات جدید با وقفه طولانی روبرو می‌شد. در سال‌های دور تأسیس وزارتخانه نساجی در کشور مطرح بود که این امر به تنهایی بیانگر اهمیت و ارزش فوق‌العاده صنعت نساجی است که در قالب یک وزارتخانه به فعالیت خود ادامه دهد. صنعت نساجی، قادر است محصول ۶ هزار تومانی را به یک کالای ۲۰۰ هزار تومانی تبدیل کند و به این ترتیب ارزش افزوده بالایی برای سطوح مختلف جامعه و از جمله تولیدکنندگان به وجود آورد. کدام صنعت را سراغ دارید که چنین توانمندی داشته باشد؟

در مورد فعالیت‌ها و تولیدات دیبایس توضیحاتی ارائه نمایید.

دیبایس در سال ۱۳۸۹ با سرمایه‌گذاری بخش خصوصی و با هدف تولید نخ پلی‌استر ویسکوز مورد بهره‌برداری قرار گرفت و در حال حاضر به‌عنوان یکی از برندهای خوشنام و مطرح این حوزه شناخته می‌شود. تولیدات فعلی دیبایس شامل انواع نخ‌های مصنوعی (به‌صورت مخلوط و صد درصد) در سیستم پنبه‌ای و الیاف مصنوعی می‌باشد که مورد مصرف واحدهای تولیدکننده پارچه‌های

گردبافی و تارپودی است.

مواد اولیه مورد نیاز دیبایس عمدتاً از کشورهایی مانند کره، هند و تایلند تأمین می‌شود که به دلیل مسائل مربوط به تحریم، با مشکلاتی در زمینه تهیه و تأمین مواد اولیه روبرو شده‌ایم. سال گذشته (زمان ریاست‌جمهوری دکتر احمدی‌نژاد) تعرفه‌ها به نسبت اختلاف میان ارز ۱۱۲۶ تومانی با ۲۴۶۰ تومان کاهش پیدا کرد، این اختلاف ۵۰ درصدی در مورد تمام کالاها به‌صورت یکسان و با یک وزن ثابت عمل شد که این امر مشکلات بسیاری به‌وجود آورد. برای مثال تعرفه ۷۰ درصدی پارچه به ۳۲ درصد کاهش یافت به‌همین دلیل واردکننده پارچه توانست با ۳۸ درصد قیمت پایین‌تر نسبت به سال گذشته پارچه وارد نماید و یا تعرفه ۲۵ درصدی نخ به ۱۲ درصد و تعرفه ۱۰ درصدی الیاف پلی‌استر به ۶ درصد رسید؛ در نتیجه وضع یکسان و یکنواخت تعرفه‌ها موجب شد تعادل رقابتی میان تولیدکنندگان داخلی و واردکنندگان به نفع واردکننده بهم بریزد و این مسأله باعث شد تولیدکنندگان نخ زودتر از سایر بخش‌های تولیدی با مشکلات ناشی از این یکسان‌سازی روبرو شوند. سوال ما تولیدکنندگان این است که به چه دلیل تصمیم یکسان‌سازی با وزن ثابت تعرفه‌ها اخذ شده است؟ متأسفانه در این شرایط اوضاع به نفع لابی‌های واردات می‌باشد نه تولیدکننده و صنعتگر... اصولاً تعرفه عامل ایجاد تعادل قیمتی میان قیمت‌تمام‌شده کالای داخلی و قیمت کالاهای وارداتی می‌باشد برای حفظ این تعادل، تعرفه وضع می‌شود. برای کشف دلیل بالا بودن قیمت‌تمام شده محصولات داخلی نسبت به کالای خارجی، باید عوامل داخل کارخانه و هم‌چنین قوانین و مقررات حاکم بر تولید و صنعت مورد بررسی دقیق قرار گیرند و در هر بخش به محض بروز افزایش هزینه، تدابیری اندیشیده شود تا به قیمت

رقابتی دست یابیم.

و پیش‌بینی شما از آینده صنعت نساجی کشور؟

متأسفانه علی‌رغم پیش‌بینی‌های رایج در جامعه به دلیل استقرار دولت جدید؛ آینده چندان روشن نخواهد بود و بار دیگر انگیزه افزایش حجم تولید و سرمایه‌گذاری‌های جدید صنعتی با اخذ چنین سیاست‌های نادرستی از بین خواهد رفت. از سوی دیگر شاهد روند رو به رشد تولید در درآمد نیستیم درحالی‌که روند رشد درآمد در سایر بخش‌های غیر تولیدی به وضوح قابل مشاهده می‌باشد؛ در مجموع معتقدم که بار دیگر واردات، توجیه اقتصادی خود را (که به دلیل افزایش نرخ ارز تاحدودی از دست داده بود) باز خواهد یافت و روند مثبتی که در توسعه تولید و خرید ماشین‌آلات، افزایش حجم تولید و سرمایه‌گذاری واحدهای تولیدی به وجود آمده، متوقف می‌شود که این‌که چنین اتفاقی در تولید پارچه‌های گردباف در حال وقوع است.

دولت در راستای تدوین برنامه‌های حمایتی، اقداماتی انجام می‌دهد؟

دولت‌ها همیشه نقش حمایتی دارند و نقش حمایت آنان از تولید را نفی نمی‌کنم اما بار مدیریتی دولت‌ها نسبت به همدیگر متفاوت است. مسلماً هدف هیچ‌یک از دولت‌ها کاهش تولید نیست اما گاهی اوقات ناخودآگاه، تصمیماتی اتخاذ می‌کنند که عامل بازدارنده تولید است.

برای مثال سال‌های گذشته به هر فردی موافقت اصولی تولید کیسه‌های پلی‌پروپیلن داده می‌شد، براساس این سیاست نادرست، بسیاری از تولیدکنندگان متضرر شدند زیرا یک‌باره با حجمی بالایی از رقیبان داخلی مواجه شدند که اطلاعاتی از تولید، صنعت و ... نداشتند و صرفاً موافقت اصولی گرفته بودند تا کار سودآوری انجام دهند!!

به یاد دارم که اوایل انقلاب در وزارت صنایع وقت با کمک کارشناسان مجرب، کمیته‌هایی در هر یک از بخش‌های صنایع نساجی (الیاف، نخ، پارچه و ...) تشکیل می‌شد که به اخذ آمارهای صحیح از واحدهای نساجی می‌پرداختند و براساس این آمارهای دقیق، نیاز کشور به راه‌اندازی واحدهای جدید مشخص می‌شد، سپس با بررسی رشد جمعیت کشور (تا ۵ سال آینده)، میزان مصرف سرانه کشور به محصولات نساجی مورد استخراج قرار می‌گرفت و براین اساس عنوان می‌شد مثلاً تا صد هزار تن امکان صدور موافقت اصولی برای احداث کارخانه ریسندگی وجود دارد.

به این ترتیب ریسک سرمایه‌گذاری به حداقل می‌رسید، تولیدکننده بدون کوچک‌ترین دغدغه و نگرانی به احداث واحدهای جدید می‌پرداخت و حتی رقابت خوبی میان سرمایه‌گذاران برای ورود به میدان تولید به وجود آمده بود متأسفانه این برنامه‌ریزی دقیق جای خود را به صدور بدون حساب و کتاب موافقت اصولی داد و شاهد رشد قارچ‌گونه واحدهای فرش‌بافی، تولید نخ و ... در کشور شدیم که عملاً جز شکست رهاوردی نداشت و تا امروز هم به‌عنوان یکی از بحران‌های جدی صنعت نساجی محسوب می‌شود.

مطلب نهایی؟

دولت جدید و شخص آقای دکتر روحانی، امیدهای بسیاری در صنعتگران و تولیدکنندگان کشور زنده کرده است. به اعتقاد من حفظ تمامیت ارضی کشور نکته بسیار مهمی است که ایشان تأکید فراوانی بر آن دارد. در مراحل بعدی تأمین رفاه مردم و رشد و رونق اقتصادی کشور قرار دارد که امیدوارم با همکاری مدیران توانمندی که در کابینه دولت به فعالیت می‌پردازند؛ امید صنعتگران، تولیدکنندگان و در کل مردم کشور جای خود را به یأس و ناامیدی ندهند.